

[Knud Lind]

Miljøministeriets område. Jeg tænker her på rammebevillingerne.

Margrete Auken (SF):

Da jeg talte om Storebælt i første runde, var det meget specifikt om den minimumsmodel, som Miljøministeriet anbefalede i foråret, og som anbefalede en lille ø og korte ramper.

Det, som nu går igennem, er den store ø med ramper. Og det, der stod i det notat, som er kommet til os alle sammen, i hvert fald i Miljøudvalget og Trafikudvalget, var, at ministeren mente, at det var miljømæssigt forsvarligt. Det, miljøministeren hermed har gjort, er enten at underkende ministeriet – det er jo en mulighed – eller at foretage miljøprioritering.

Jeg spurgte så, om det her var en del af miljøprioriteringen, om vi nu skulle sammenligne muslinger og ålegræs osv. med genbrug, med katalytisk efterbrænding, og i forlængelse af det, om vi nu kunne se den trafik, at virksomheden kunne præsentere et anlæg, som var økonomisk optimeret, og så ville miljøoptimeringen bagefter være en, man tog ind i prioriteringen. Var det det, der var sket, eller siger ministeren bare, at det var noget pjank, man sagde tidligere om minimumsmodellen?

Påstanden var faktisk, at det i øjeblikket er Det Radikale Venstre, der fejrer foran den store Storebæltsløsning, altså sørger for, at den løber hurtigt og glat igennem, der ikke sørger for, at der stilles de krav, der skal stilles på forhånd. Det er en belastning økonomisk for A/S Storebæltsforbindelsen at trække ramperne ind, men det burde være noget, der var på plads på forhånd, og i hvert fald ikke med radikal velsignelse var noget, de slap for at gøre.

Vi ved godt, at det netop er højbroens økonomi, der er vakkelvorn. Det er ejendommeligt, at det er Det Radikale Venstre, der sørger for, at det argument smides ud i en samfundsmæssig omkostning i stedet for at være en omkostning for A/S Storebæltsforbindelsen.

Jeg vil godt i forlængelse af det her tage ministeren, som siger – så vidt jeg kan huske, var det i TV 2 – at en mangedoblet bilisme på Storebælt næsten ikke bidrager til forureningen. Igen et argument, vi ikke behøvede at have fra Det Radikale Venstre.

Vi har fået både en økonomisk legitimering og en miljømæssig legitimering for det værste tænkelige Storebæltsprojekt fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ja, undskyld at jeg ikke var tilstrækkelig hurtig før, for den korte bemærkning går på det, jeg vil sige, efter at hr. Knud Lind nu for anden gang har afleveret en svada heroppe, som er nærmest utrolig.

Sammenholder man hr. Knud Linds indlæg her i dag med hr. Mogens Elvensøs og hr. Ernst B. Schmidts, tror jeg, at miljøministeren ganske klart har forstået, at miljøpolitik fører denne regering ikke med Fremskridtspartiet.

Ministeren er derfor nødt til, hvis der overhovedet skal føres miljøpolitik – det går jeg da ud fra i hvert fald er ministerens idé – at henvende sig til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Og vi er naturligvis åbne over for forhandlinger med ministeren om den politik, der skal føres. Men det kræver naturligvis, at ministeren er indstillet på at se de overordentlig brede fodaftryk, der derpå bliver afsat af os.

Fiskeriminister (Gammelgaard):

Nu er jeg og Fiskeriministeriet i gang med forhandlinger med Dansk Fiskeriforening, og det var hr. Gade glad for. Det er jeg også glad for. Jeg synes, det er godt, at vi har den dialog, og jeg håber, den fører til et positivt resultat for fiskerne i de indre farvande, som er hårdt trængt på grund af forureningen.

Jeg har i øvrigt givet udtryk for regeringens holdninger og synes, at vi skal lade det blive ved det nu. Jeg forhandler med Dansk Fiskeriforening.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal komme med et par kommentarer til noget af det, jeg ikke nåede i sidste omgang.

Fru Lis Noer Holmberg spurgte bl.a. til biogasanlæggene. Miljøministeriet deltager sammen med Landbrugsministeriet og Energiministeriet i finansieringen af et følgeprojekt til belysning af biogasanlæggenes fremtid. Når følgeprogrammet er afsluttet i løbet af næste år, kan vi bedre vurdere tingene. Problemet med biogasanlæggene på nuværende tidspunkt er altså ikke, at vi ikke har lyst til at gøre noget, men at anlæggene desværre ikke fungerer så godt, som vi kunne ønske os. Derfor programmet.